உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தியாவந்தன ரகசியம்.

—:o:—

இது

விஜயத்துவஜபத்திராதிபர்

சி. தாமோதரம்பிள்ளையால்

இயற்றி,

யாழ்ப்பாணம்

விவேகாநந்தயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி: ௫௦௦௨.

சார்வரிஸு சித்திரைமீ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தியாவந்தன ரகசியம்.

——:o:——

இது

விஜயத்துவஜபத்திராதிபர்

சி. தாமோதரம்பிள்ளை

இயற்றி,

—

யாழ்ப்பாணம்

விவேகாநந்தயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சலி: ௫௦௦௨.

சார்வரி௵ சித்திரை௴.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தியாவந்தன ரகசியம்.

திக்குநோக்கல்.

சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்பொழுது உத்தரதிசையை நோக்கியிருத்தலினாலே முத்தியும், பூருவதிசையை நோக்கியிருத்தலினாலே புத்தியும் சித்திக்கும். புத்தி - போகம்.

உத்தரதிசையை நோக்கல் முத்தியை விரும்பும் சைவர்க்கும், பூருவதிசையை நோக்கல் புத்தியை விரும்பும் வைதிகர்க்கும் உரியதாம்.

கடவுள் முத்தியையருளும் ஞாஞசாரிய மூர்த்தியாயிருக்கும்போது தெற்கு நோக்கி யிருத்தலினாலும் ஐந்துபாசங்களையு மொழிக்கும் அகோரமுகம் தெற்கின்கண்ணதாயிருத்தலினாலும் முத்திகாமன் உத்தரதிசையை நோக்குதலும், அக்கடவுள் புத்தியையருளும் போக ரூபியாய் வீற்றிருக்கும் ஆதித்தமண்டலம் பூருவதிசையிலிருத்தலினாலே புத்திகாமன் பூருவதிசையை நோக்குதலும் உரியதாயிற்றென வுணர்க. ஆதித்தன் மேற்றிசையை யடைந்தபோது வைதிகர் அத்திசையை நோக்கிச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்தலும் அங்குள்ள மூர்த்தியை நோக்கியேயாம்.

பூமிசுத்தி.

—o—

அஸ்திரமந்திர முச்சரித்துத் தானிருக்குந் தானத்தில் நீரைத் தெளித்தல் பூமிசுத்தியாம்.

அஸ்திரமந்திரம் சுத்தியைத் தரு மாற்றலுடைய தாதலால் அதனை யுச்சரித்து நீரைத்தெளிக்கவே அத்தானஞ் சுத்தி யெய்து மென்றுணர்க.

கணபதி குருவந்தனம்.

—o—

கணபதிமந்திர முச்சரித்துச் சிரசிலே மும்முறை குட்டிக் கணபதியை வழிபடுதல் சர்வவிக்கினங்களுஞ் சாந்தியாதற்பொருட்டும், குருமந்திரமுச்சரித்து நமஸ்காரமுத்திரையினாலே குருவை வழிபடுதல் மலநீக்கமுஞ் சிவத்துவ விளக்கமு முண்டாதற்பொருட்டுமாம்.

குரு என்பது மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தை யருள்பவன் எனப் பொருள்படும். கு - மலம். ரு - அதை நீக்குபவன்.

குருவினுடைய அருள் துணையாக முன்னின்றாலன்றி மலநீக்க முதலியன சித்தியா வாகலான், அவ்வருள் துணையாக நிற்குமாறு குருவணக்கஞ் செய்யப்படுமென்க.

—o—

சலசுத்தி.

—o—

சலத்தில் நிரீக்ஷணம் புரோக்ஷணம் தாடனம் அப்பியுக்ஷணம் த்ராணத்திரயம் திக்குப்பந்தனம் அவகுண்

டனம் தேனுமுத்திரை என்னும் எட்டுச் சுத்திகளுஞ் செய்தல் சலசுத்தியாம்.

இச்சுத்தியினுலே அந்நீர் சிவசத்தி வடிவினதாகி மேற்செய்யுங் கிரியைகளுக்கு இன்றியமையாச் சாதனமாயிருக்குமென் றுணர்க.

நிரீக்ஷணம்.

—o—

சிவமூல மந்திர முச்சரித்துத் திவ்விய முத்திரை தாங்கி வலக்கண் நெற்றிக்கண் இடக்கண் என்னும் மூன்றினுலும் அந்த நீரைப் பார்த்தல் நிரீக்ஷணமாம். நிரீக்ஷணம் - பார்த்தல்.

வலக்கண்ணனது ஆதித்தமண்டலவடிவாயும் இச்சாசத்தி சொரூபமாயும் விளங்கும். நெற்றிக் கண்ணனது அக்கினிமண்டல வடிவாயும் ஞானசத்தி சொரூபமாயும் விளங்கும். இடக்கண்ணனது சந்திரமண்டல வடிவாயும் கிரியாசத்தி சொரூபமாயும் விளங்கும்.

வலக்கண்ணுற் பார்க்கும்பொழுது அந்நீரிலுள்ள குற்றமனைத்தும் அதனுல் அகன்றதாகவும், நெற்றிக்கண்ணுற் பார்க்கும்பொழுது அங்குள்ள அக்கினியினுல் அது எரிக்கப்பட்டதாகவும், இடக்கண்ணுற் பார்க்கும்பொழுது அங்குள்ள அமிர்தத்தினுல் அவ்வக்கினி தணியும்படி அதை நனைத்ததாகவும் பாவித்தல் வேண்டும்.

ஒருகன்மஞ் செய்யுமிடத்து மந்திரம் கிரியை பாவனை என்னும் மூன்றுனுஞ் செய்யப்படும்.

மந்திரம் அதிதேவதையை யுடையது. கிரியை முத்திரையாற் செய்யப்படுவது. பாவனை மனத்தால் நினைக்கப்படுவது.

முத்திரா என்னும் வடசொல் தேவரை மகிழ்வி த்து அசுரரைத் துரத்துதல் எனப் பொருள்படும். முத் - மகிழ்ச்சி. திரா - வேகமாய்ச்செல்லல்.

மந்திரமுச்சரித்து முத்திரை காட்டவே அதற்கு ரிய அதிதேவதை பிரசன்னமாகி மகிழ்வுற்று இவன் அக்கிரியையிற் கொண்ட பாவனையை முற்றச் செய் யும். அசுரர்கள் அதற்குக் கேடு செய்யாது தூரத்தே அகலுவர்.

மந்திரமும் முத்திரையும் இவன் அக்கிரியையிற் கொண்ட கருத்திதுவென்பதை யுணர்த்தும். பாவனை யாவது இக்கிரியையால் இது இவ்வாறுயிற்றென மதி த்தல்.

சூரியன் அக்கினி சந்திரன் என்னும் மூன்றும் சிவனுக்கு மூன்று சத்திகள் வடிவான மூன்று நேத்தி ரங்களாயிருக்கும். இவன் சிவதீக்ஷாசம்ஸ்காரத்தினுலே சிவரூபம் பெற்றுவிளங்கலால் இவனுக்கும் அவையே நேத்திரங்களாய் விளங்குமென் றுணர்க.

புரோக்ஷணம்.

—o—

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து நிமிர்த்திய பதாகை முத் திரையையுடைய கைத்தலத்தினுல் விந்துத்தானத்து ள்ள அமிர்தத்தை அந்நீரிற்றெளித்தல் புரோக்ஷணமா ம். இது நிரீக்ஷணஞ் செய்யப்பட்டது சுத்தியாதற்பொ ருட்டுச் செய்வது.

விந்துத்தானம் புருவநடு. அங்கே வெண்மையான விந்துமண்டலம் விளங்கும். அதில் அமிர்தமிருக்கும்.

தாடனம்.

—o—

அஸ்திரமந்திர முச்சரித்துச் சுட்டுவிரல் நீட்டியகை யினால் நீரிலே தட்டி, அதிற் சிவசத்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தல் தாடனமாம். தாடனம் - தட்டுதல்.

ஒருவன் கல்லை யடிக்கும்போது அதனிடத்து வியாபகமாயிருக்கும் அக்கினி பொறிவடிவாய் வெளிப்படுதல் போலச், சடமாகிய இந்தப்பதார்த்தத்தினிடத்து வியாபகமாயிருக்குஞ் சிவசத்தி இத்தாடனத்தினுற் பிரகாசமாமென்க.

அப்பியுக்ஷணம்.

—o—

கவசமந்திரமுச்சரித்துச் சுட்டுவிரல் நீட்டிய கையினால் அதை மூடுதல் அப்பியுக்ஷணமாம். அப்பியுக்ஷணம் - மூடுதல். இது அந்நீரிற் றோன்றிய சிவசத்தியின் பிரகாசமானது அந்தத்தானத்தை விட்டு நீங்காமல் இருக்கும்பொருட்டுச் செய்யப்படுவது.

தாளத்திரயம்.

—o—

அஸ்திரமந்திர முச்சரித்து வலக்கை நடுவிரல் மூன்றினாலும் இடவுள்ளங்கையிலே மும்முறை தட்டுதல் தாளத்திரயமாம்.

இது அச்சத்தியினது பிரகாசத்துக்குக்கேடு செய்யவரும் அசுரர் முதலாயினோரைத் துரத்து நிமித்தஞ் செய்வது.

திக்குப்பந்தனம்.

அஸ்திரமந்திர முச்சரித்துச் சோடிகைமுத்திரை யினாலே நான்மருங்கிலும் அக்கினிப்பிரகாசமுண்டாக் கி, அசுரர் முதலாயினோர் அவ்விடத்து வாராதொழியும் படி அதற்குக் காவல்செய்தல் திக்குப்பந்தனமாம்.

அவகுண்டனம்.

கவசமந்திர முச்சரித்துச் சுட்டுவிரல் நீட்டிய கை யினால் நீரில் வளைத்து அச்சிவசத்தி பிரகாசித்திருக் குந் தானத்தைச் சூழ மதிலுண்டாக்குதல் அவகுண்ட னமாம். அவகுண்டனம் - சுற்றுதல், வளைத்தல்.

இதனால் மூன்று மதிலும் மூன்று அகழியும் உண் டானதாகப் பாவித்தல் வேண்டும்.

தேனுமுத்திரை.

சிவமூலமந்திர முச்சரித்துக் காமதேனுவின் நான் குமுலைபோலாக்கிய முத்திரையை நீரிற்காட்டி அதிலே காமதேனுவின் பாலைப்பொழிந்ததாகப் பாவித்தல் தே னுமுத்திரை கொடுத்தலாம்.

அஸ்திரசந்தியோபாசனம்.

அஸ்திரமந்திர முச்சரித்துச் சூரியமண்டல மத்தி யில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு அந்நீரி

ஞல் மும்முறை தருப்பணஞ் செய்து, பத்துருச்செ
த்து, மீட்டும் ஒருமுறை தருப்பணஞ்செய்து, அவ
உவப்பித்து வழிபடுதல் அஸ்திரசந்தியோபாசனம

அஸ்திரமந்திரம் பாவங்களை அழிக்கும் ஆயுதம
லால் இது பாவங்களை யழித்தல் காரணமாகச் செ
வது.

கடவுள் அங்கிங்கெனுதபடி எங்கும் வியாபக
நிஷ்களராயிருப்பினும் ஆன்மாக்கள் தம்மை வழிப
உய்யும்பொருட்டுச் சூரியமண்டல முதலிய விட
ளிலே திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளியிருந்து ஆ
கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுதலும்
ரது பெருங்கருணைக் குணமாம்.

தருப்பணஞ்செய்தலாவது மந்திரசகிதமான நீ
அவருக் களித்து உவப்பித்தல். தருப்பணம் - உவ
த்தல்.

தருப்பணஞ் செய்யவே அவர் மகிழ்வெய்தி
க்கிரகஞ் செய்வர். அதனுல் இவன் செய்த பாவ
ளனைத்தும் அழிந்தொழியும். ஒழியவே இவனைப்
திய கன்மமலமானது நீக்கமுறும்.

எனவே இது கன்மமல நீக்கத்தின்பொருட்டு
க்கப்பட்ட ஒரு கிரியையாதலுணர்க.

ஆசமனம்.

—o—

ஆன்மதத்துவ வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவ
திரங்களை யுச்சரித்துக் கோகன்ன முத்திரையையு
வலக்கையிற் பெருவிரலடியிற்சார்ந்த உழுந்தமி

சலத்தை மும்முறை உட்கொள்ளுதல் ஆசமனமாம். கோகன்னமுத்திரை - பசுவின் காதுபோன்ற முத்திரை.

இவ்வாசமனத்தினால் இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களும் பிரீதியெய்தும். ஆசமனத்தின் பின்பு உதடுகளிரண்டையுந் துடைத்தலினால் அதர்வணவேதமும் இதிகாசமும் பிரீதியெய்தும். அவற்றை அதோமுகமாகத் துடைத்தலினால் விநாயகர் பிரீதியெய்துவர்.

இனி இது ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவம் என்னும் மூவகைத் தத்துவங்களையுஞ் சுத்தி செய்தலாம். இத்தத்துவ மூன்றுக்குஞ் சுத்தி யதிதேவதையாவார் முறையே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனுமாம்.

ஆன்மதத்துவமாவது பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பூதமைந்தும், கந்தம் இரதம் உருவம் பரிசம் சத்தம் என்னுந் தன்மாத்திரையைந்தும், வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்னுங் கன்மேந்திரியமைந்தும், மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஞானேந்திரியமைந்தும், மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணம் நான்கும் ஆகிய இருபத்து நான்குமாம். வித்தியாதத்துவமாவது கலை காலம் நியதி வித்தை அராகம் புருடன் மாயை என்னும் எழுமாம். சிவதத்துவமாவது சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னும் ஐந்துமாம். இவற்றுள் சத்தி தத்துவம் மந்திரங்களினிருப்பிடமாதலாலும் சிவதத்துவம் லயத்தானமாதலாலும் இவை சுத்திசெய்யப்படா. ஏனை முப்பத்துநான்கு தத்துவங்களுமே சுத்தியாவனவாம்.

மந்திரத்தின் ஸ்வதா வென்னு மந்தமானது அதிதேவதையைப் பிரசன்னமாக்கும். அத்தேவதை தனக்குரிய தத்துவங்களைச் சுத்தி செய்தருளும். அதாவது பிரமா தனக்குரிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்து நான்கையுஞ் சுத்தி செய்வர். விஷ்ணு தனக்குரிய வித்தியாதத்துவ மேழையுஞ் சுத்தி செய்வர். உருத்திரன் தனக்குரிய சிவதத்துவ மைந்தனுள் சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் என்னும் மூன்றையுஞ் சுத்தி செய்வர்.

தத்துவங்கள் சுத்தியுறுதலாவது ஆன்மாவினாலே சனனங்கள் தோறுஞ் செய்யப்பட்டு அத்தத்துவங்களிலே கட்டுண்டு கிடக்கும் சஞ்சிதவினைகள் சிவசத்தியினாலே யழிக்கப்பட்டொழிதலால், ஆன்மாவுக்கும் அத்தத்துவங்களுக்கும் அவ்வினை காரணமாக உளதாயிருந்த தொடர்பு இன்றி யொழிதலாம்.

அஃதொழியவே ஆன்மா அத்தத்துவங்களிலுள்ள தநுகரண புவன போகங்களை அதன்மேற் சென்றடையமாட்டாதென வுணர்க.

எனவே இது மாயாமல நீக்கத்தின் பொருட்டு வைக்கப்பட்ட கிரியையாதல் கண்டுகொள்க.

சலசுத்திவாயிலாகச் சலத்திலே வெளிப்பட்டுநின்ற சிவசத்தி அஸ்திரசந்தியோபாசனம் ஆசமனமாகிய இவ்விருகிரியைகளிலும் துணைக்காரணமாய் நின்று தனது வியாபகத்துளடங்கிய கன்மமலம் மாயாமலம் என்னும் இருமலங்களையும் ஒழித்தவாறும் உணர்ந்துகொள்க.

தொடுமிடம்.

இருதயமந்திர முச்சரித்துப் பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலினாலே முகம் மூக்கு வலக்கண் இடக்கண்

வலக்காது இடக்காது உந்தி மார்பு வலப்புயம் இடப்புயம் சிரசு என்னும் இப்பன்னிரண்டு தானங்களையுந் தொடுதல் தொடுமிடமாம்.

இது அத்தானங்களைச் சுத்தி செய்தலும், அத்தானங்களின் அதிதேவதைகளை அதிஷ்டித்தலும், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தலுமாம்.

முத்திரைக்குரிய பெருவிரல் அணிவிரல்களினதிதேவதை அமிர்தகலையும் ஈசுரனுமாம். தொடுமிடங்களில் முகத்துக்குக் கங்கையும், மூக்குக்குப் பிராணனும், விழிகட்குச் சூரிய சந்திரர்களும், செவிகட்கு லோகபாலகரும், உந்திக்குப் பிரமனும், மார்புக்கு உருத்திரனும், புயங்கட்கு அசுவினிதேவரும், சிரசுக்கு விஷ்ணுவும் அதிதேவதைகளாம்.

—o—

விபூதிசுத்தி.

விபூதியானது பராசத்தி வடிவமாயுள்ளது. அதற்கு அதிதேவதை அக்கினி ருத்திரனும். விபூதிக்கு முதலில் நிரீக்ஷணம் புரோக்ஷணம் தாடனம் அப்பியுக்ஷணம் என்னும் நான்குசுத்திகள் செய்யப்படும். இவை செய்த்ற் கருத்தைச் சலசுத்தியிலுரைத்தவாறு கொள்க.

கற்பமுறையில் ஆக்கப்படாத விபூதியைப் பஞ்சகலாமந்திரங்களினால் அபிமந்திரித்தல் வேண்டும். அது நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை என்னும் பஞ்சகலைகளையுஞ் சுத்திசெய்தலாம்.

இக்கலாசுத்தியினால் தத்துவம் புவனம் வன்னம் பதம் மந்திரம் என்னும் ஏனையத்துவாக்களுஞ் சுத்தி

யுறும். அதாவது மந்திரம் பதத்திலும் பதம் வன்னத்திலும் வன்னம் புவனத்திலும் புவனம் தத்துவத்திலும் தத்துவம் கலையிலும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும. அதனால் கலையைச் சுத்திசெய்யவே அதனுள் வியாப்பியமாயிருக்கும் தத்துவமுதலிய வினையத்துவாக்களும் தாமே சுத்தியுறுமென்றுணர்க.

கலாசுத்தி செய்த பின்பு ஈசான முதலிய சங்கிதாமந்திரம் பதினொன்றினாலும் அபிமந்திரிக்கப்படும்.

அது அக்கலைகளை வியாபித்திருக்கும் சிவசத்தியை அதிற் பிரகாசிக்கச் செய்தலாம். அதாவது தத்துவமுதலிய ஐந்து அத்துவாக்களையும் வியாபித்திருக்கின்ற கலாத்துவாவை விந்துவானது வியாபித்திருக்கும். அவ்விந்துவைச் சிவசத்தி வியாபித்திருக்கும். அச்சத்தி சிவனோடு அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாய் அவருடைய குணமாய் விளங்கும் .

இன்னும் அச்சத்தியானது பஞ்சகலைகளைப் பொருந்தி நிற்கும்போது ஈசானி முதலிய ஐந்து நாமங்களையுடையதாயும், இருதயமுதலிய வேறு ஆறுநாமங்களையுடையதாயும் விளங்கும. இச்சத்திபேத நாமங்களே ஈசானாதி பதினொருமந்திரங்களாம். இச்சத்தி பேதங்கள் அக்கினியிலுள்ள சூடு ஒளி முதலிய குணங்கள்போல எவற்றினும் மேம்பட்ட எல்லையையுடைமை சர்வசகத்தையும் பூரிக்கு மியல்புடைமை முதலிய அவருடைய குணங்களாய் விளங்கும். அக்குணங்களை யுடைமையால் அவர் சர்வசேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்கட்கும் நாயகராய் விளங்குவர். அந்த நாயகத்துவமே அவருடைய ஐசுவரியமாம். அது வசித்துவ முதலிய எல்லா ஐசுவரியங்களினும் மேம்பட்டு மகத்தாய் விளங்கலால் மகதைசுவரியம் எனப்படும். அந்த மகதைசுவரியம் பொருந்துமாறே ஈசானாதி மந்திரங்களால் விபூதியை

அபிமந்திரிக்கப்படுகின்றது. அந்த மகதைசுவரியம் பொருந்தியதனுற்ருன் அது விபூதியெனப் படுகின்றது. விபூதி - மகதைசுவரியம்.

இதனுல் விபூதியில் அத்துவசுத்திசெய்து சிவனுடைய ஐசுவரிய சத்திகளை அதிற் பிரகாசிக்கச் செய்தல் விபூதிசுத்தி யென்றவாருயிற்று.

பின்பு அதற்குத் திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமும் செய்யப்படும். இவற்றின் பொருளையுஞ் சலசுத்தியிலுரைத்தவாறு கொள்க.

—o—

விபூதிஸ்நானம்.

மலஸ்நானம்.

—o—

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து விபூதித் தூளியை வலது கைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களால் எடுத்துச் சிரசுமுதற்பாத மீருகப் பூசி மலஸ்நானஞ் செய்தலினுல் ஆன்மாவைப் பந்தித்த மூலமலமாகிய ஆணவமானது தனதுசத்திகெட்டொழியும்.

விதிஸ்நானம்.

—o—

விபூதியை முக்குறித்தொகுதியாகத் தரித்தல்: ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் அதனுல் அழித்தொழிக்குங் கருத்தினுலாம்.

அப்படித் தரிக்குமிடத்து முப்பத்திரண்டு, பதினுறு, பன்னிரண்டு, எட்டு, ஐந்து என்னுங் கணக்குடையதானங்களில் அவ்வவர் கொள்ளும் குருபரம்பரையின் சம்பிரதாயப்படி தரிக்கப்படும்.

இவற்றுள் சிரசு நெற்றி செவிகள் விழிகள் நாசி முகம் கழுத்து தோள்கள் கைகள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி குறி குதம் தொடைகள் முழந்தாள்கள் கணைக்கால்கள் விலாப்புறங்கள் முதுகு பாதங்கள் என்னும் முப்பத்திரண்டங்கங்களிலே தரிப்பதனால் அட்டமூர்த்திக ளெண்மரும், வித்தியேசுரரெண்மரும், லோகபாலகரெண்மரும், அஷ்டவசுக்களெண்மரும் பிரீதியடைவார்கள்.

நெற்றி காதுகள் தோள்கள் கைகள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி விலாப்புறங்கள் முதுகு என்னும் பதினைங்கங்களிலே தரிப்பதனால் சிவனும், அக்கினியும், வாமை முதலிய நவசத்திகளும், அசுவினிதேவர்களும் பிரீதியடைவார்கள்.

சிரசு நெற்றி இருதயம் நாபி முழந்தாள்கள் தோள்கள் கைகள் முதுகு கடிப்புறமென்னும் பன்னிரண்டங்கங்களிலே தரிப்பதனால் சிவனும், சத்தியும், சதாசிவனும், வாமை முதலிய நவசத்திகளும் பிரீதியடைவார்கள்.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கைகள் இருதயம் கடிப்புறம் என்னும் எட்டங்கங்களிலே தரிப்பதனால் பிரமாவும் சப்தரிஷிகளும் பிரீதியடைவார்கள்.

நெற்றி கைகள் இருதயம் நாபி என்னும் ஐந்தங்கங்களிலே தரிப்பதனால் சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், விண்டு, பிரமா என்னும் ஐவரும் பிரீதியடைவார்கள்.

இவர்கள் இத்தானங்களுக்கு அதிதேவதைகளாம். விபூதிதாரணத்தினால் இத்தானங்கள் சுத்தியெய்தும். உடனே அதிதேவதைகள் பிரசன்னமாகி மகிழ்வுற்று இவனது மலபந்தத்தை நீக்கியருளுவர்.

விபூதிதரிக்குமிடத்துச் சிரசில் ஈசானமந்திரத்தினாலும் நெற்றியில் தற்புருடமந்திரத்தினாலும் மார்பில் அகோ

ரமந்திரத்தினலும் குய்யத்தில் வாமதேவ மந்திரத்தினலு ம்முழந்தாள்களிலும் ஏனையங்கங்களிலும் சத்தியோசாத மந்திரத்தினலும் தரிக்கத்தக்கது. இவ்வாறு தரித்தல் விதிஸ்நானமெனப்படும்.

இனி நெற்றி இருதயம் புயங்கள் தோள்கள் என்னுந் தானங்களில் எல்லாவருணத்தாரும் அவ்வாறங்குலவளவினதாகவும், ஏனையங்கங்களிலே பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நால்வரும் முறையே ஆறு நான்கு இரண்டு ஒன்று என்னும் அங்குல அளவினதாகவும் தரித்தல்வேண்டும். நான்கு வருணத்துப் பெண்களும் சூத்திரர்க்கு விதித்தவாறே தரித்தல் வேண்டும்.

மந்திரஸ்நானம்.

—o—

எஞ்சிய விபூதியோடு சலம் விட்டுக் கும்பமுத்திரையாகப் பிடித்து ஈசான முதலிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை உச்சரித்து மூலமந்திரத்தினலே சிரசில் அபிஷேகஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். இது அம்மலமாசு பற்றற அகலும்படி செய்யும் மந்திரஸ்நானமாம்.

ஆகவே சிவசத்தி வடிவினதாய் விளங்கும் விபூதியால் ஸ்நானஞ் செய்துகொள்ளுதலாகிய இது ஆணவமலநீக்கத்தின் பொருட்டு வைக்கப்பட்ட கிரியை யாதல் கண்டுகொள்க.

இதுகாறுங்கூறிப்போந்த அஸ்திரசந்தியோபாசனம் ஆசமனம் விபூதி ஸ்நானம் ஆகிய மூன்றும் முறையே கன்மமலநீக்கத்துக்கும் மாயாமலநீக்கத்துக்கும் ஆணவமலநீக்கத்துக்கும் ஏதுவாவனவாய் ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடையனவாய் அமைந்திருத்தல் காண்க.

அதிதேவதைகளுள் அட்டமூர்த்திகளாவார் சர்வர், பசுபதி, உக்கிரர், உருத்திரர், பவர், ஈசானர், மகாதேவர் பீமர் எனவிவர்.

வித்தியேசுரரெண்மராவார் அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி எனவிவர்.

லோகபாலகரெண்மராவார் இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் எனவிவர்.

நவசத்திகளாவார் வாமை, ஜேஷ்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி எனவிவர்.

ஆசமனம்.

—o—

அதன்பின்பு முன்போல ஆசமனஞ்செய்தல் வேண்டும்.

இது ஆணவமலம் ஒழிந்த பின்னர் முன்செய்த தத்துவசுத்தி நன்குநிலைபெறும்படி மீண்டும் அத்தத்துவங்களைச் சுத்திசெய்தலாம்.

—o—

மானதஸ்நானம்.

மூலமந்திரத்தை நாதாந்தமாக உச்சரித்து விந்துதானத்திலிருந்து பெருகுகிற அமிர்தப் பிரவாகத்தினாலே தேகத்தின் உள்ளும்புறமும் அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டதாகப் பாவித்தல் மானதஸ்நானமாம். மனத்தாற் செய்யும் ஸ்நானம் - மானதஸ்நானம்.

இது மும்மலசம்பந்தத்தினின்று நீங்கிய ஆன்மாவும் தேகமும் பரிசுத்த மெய்தும்படி செய்யப்படுவது.

இதில் அமிர்தம் பிரவாகிக்கும் வகையாவது பிராணாயாமத்தினாலே பிராணாதிவாயுக்களை யடக்கி யிருந்து

கொண்டு மூலாதாரமுதல் துவாதசாந்த பரியந்தம் மூல மந்திரத்தை யுச்சரித்துச் சிவனோடு ஒருமையைப் பாவிக்குமிடத்து விந்துவானது க்ஷோபிக்கப்பட்டு அதிலிருந்து அமிர்தமானது பிரவாகிக்கும். அந்த அமிர்தத்தினால் உள்ளையும் புறத்தையும் நனைத்தல் பரிசுத்தகரமாம்.

சகளீகரணம்.

—o—

சகளீகரணமாவது சிவசொரூபமுண்டாக்குதல். அதாவது முன்செய்த கிரியைகளினாலே தனக்குள்ள மாயா சம்பந்த வடிவம் ஒழிந்துவிட்டமையால், அதன்மேல் வேண்டப்படுவதாகிய சிவசம்பந்த சொரூபத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளுதலாம். சகள × கரணம், சகளீகரணம். சகளம் - உருவம். கரணம் - செய்தல்.

கரசுத்தி.

—o—

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து வலக்கையினாலே இடக்கையையும் இடக்கையினாலே வலக்கையையும் உள்ளும் புறமுந் துடைத்து அக்கைகளிலுள்ள அசுசிகளை அக்கினியினாற் றகித்ததாகப் பாவித்தல் கரசுத்தியாம். அதன்பின்பு சத்திமந்திரமுச்சரித்து இருகைகளையுங் குவித்தல் சத்தியமிர்தத்தினால் அவ்வக்கினியின் உஷ்ணம் தணியும்படி நனைத்தலாம்.

இது கரநியாசஞ் செய்யும்பொருட்டு முன்னர்க்கைகளைச் சுத்திசெய்துகொள்ளுதலாம்.

கரநியாசம்.

—o—

இருகைகளையும் சிவனுக்குரிய கமலாசனமாகப் பாவித்து அதிலே சிவனை அருச்சித்து அக்கைகளைச் சிவவடிவினவாக்கல் கரநியாசமாம்.

அஃதாவது: இருகரங்களுஞ் சத்திசிவ வடிவினவாய் விளங்கும். அவ்விருகரங்களையுங் குவித்தவிடத்து அங்குட்டங்களொழிந்த மற்றை யெட்டுவிரல்களும் இருதய கமலத்தின் எட்டிதழ்வடிவினவாயும், மத்தியில் வைத்த அங்குட்டவிரல் அக்கமலத்தின் கர்ணிகைவடிவினதாயும் பாவிக்கப்படும்.

குவித்த இருகைகளின் நடுவில் அங்குட்டவிரல்களிஞலே சிவாசனமந்திர முச்சரித்து நியசித்தல் அதிலே சிவனுக்குரிய மந்திரசிம்மாசன மமைத்துப் பூசித்தலும், அதில் சிவமூர்த்தி மந்திரத்திஞல் நியசித்தல் சிவனுக்குரிய சரீரமாகிய மூர்த்தியை அவ்வாசனத்தின்மீது எழுந்தருளச்செய்து பூசித்தலும், சிருட்டி திதி சங்காரம் என்னும் கிரமங்களில் அவரவர் அதிகாரத்துக்கியைந்த வொன்றுபற்றி ஐந்துவிரல்களிலும் ஈசானமுதலிய பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களால் நியாசஞ்செய்தல் அம்மந்திரங்களிஞலமைந்த சிவனுடைய சிரசுமுதலிய அவயவங்களை அவற்றில் அமைத்துப் பூசித்தலும், கைகளின் நடுவில் அங்குட்டவிரல்களிஞலே வித்தியாதேக மந்திரமுச்சரித்து நியசித்தல் சிவலிங்கமூர்த்தியிலே சிவனுக்குரிய வித்தியர்தேகத்தை யமைத்துப் பூசித்தலும், இருகைகளின் நடுவிரல் மூன்றிஞலும் நேத்திரமந்திரமுச்சரித்து நியசித்தல் அச்சிவனுக்கு நேத்திரமமைத்துப் பூசித்தலும், அங்குட்ட விரலிஞலே சிவமூலமந்திர முச்சரித்து நியசித்தல் அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் நிஷ்களமாகிய சிவனை ஆவாகித்துப் பூசித்தலும், விரல்களில் அங்கமந்திரங்களிஞலே நியாசஞ்செய்தல் அச்சிவனுச்குரிய இருதய முத

லிய அங்கங்களை அமைத்துப் பூசித்தலுமாகிய பாவனை களை யுடையனவாம். அதன்பின்பு கவசமந்திரத்தினாலே அவகுண்டனஞ்செய்தல் அதைச்சூழ மதில் உண்டாக்க லாம். இருகைகளையுங் கூட்டிக் குவித்துச் சிவமூலமந்திர த்தினாலே பரமீகரணஞ்செய்தல் முன்வைத்த மந்திரமனை த்தையும் ஏகீபாவஞ் செய்தலாம்.

இதுமேலே அங்கத்தைச் சிவசொரூபமாக்கு நிமித்தம் அதற்குத் துணையாய் வேண்டப்படுவதாகிய கையை முன் னர்ச் சிவவடிவினதாக்கிக் கொள்ளுதலாம். சிவனது வியா பகத்தைப் பாவித்துப் பூசிக்கவே அது சிவவடிவினதா மென்றுணர்க.

சமயதீக்ஷிதர் பஞ்சப்பிரமவடிவிற்கு அதிகாரமில் லாதவராதலினாலே சிவாசன மூர்த்தி பஞ்சப்பிரம வித்தி யாதேக மூலமந்திர நியாசங்களின்றி அங்கமந்திரங்களா ன்மாத்திரம் அங்கநியாச கரநியாசங்கள் செய்தற்குரிய ராவர்.

இக்கரநியாசமானது சிருட்டிக்கிரமம், திதிக்கிர மம், சங்காரக்கிரமம் என மூத்திறப்படும். சிருட் டிக்கிரமமாவது வலக்கைப்பெருவிரலாதியாகத் தொட ங்கி இடக்கைப்பெருவிரலீருக நியசிப்பது. திதிக்கிரமமா வது பெருவிரல்முதற் சிறுவிரலீருக நியசிப்பது. சங் காரக்கிரமமாவது சிறுவிரல்முதற் பெருவிரலீருக நிய சிப்பது.

பிரமசாரியும் மணம்புரியாத கன்னிகையும் சிருட் டிக்கிரமங் கொள்ளற்குரியர். கிரகத்தனும் அவன்மனை வியாகிய சுமங்கிலியும் திதிக்கிரமங் கொள்ளற்குரியர். வானப்பிரஸ்தனும் சந்நியாசியும் விதவையும் சங்காரக் கிரமங் கொள்ளற்குரியர். இம்முறையானன்றி மாறுப டச்செய்யின் அதனாற் றீமையே விளையுமென்றுணர்க.

அங்கநியாசம்.

—o—

அங்கத்திற்சிவவடிவை வைத்துப் பூசித்து அதைச் சிவசொருபமாகப் பாவித்தல் அங்கநியாசமாம். அது வருமாறு:

பெருவிரல் அணிவிரலிரண்டையுஞ் சேர்த்துச் சிவாசனமந்திரத்தினலே இருதயத்தில் நியாசஞ்செய்தல் இருதயகமலவடிவாய் விளங்குஞ் சிவாசனத்தை அதில் அமைத்துப் பூசித்தலும், சிவமூர்த்திமந்திரத்தினல் அந்ல்நியாசஞ் செய்தல் சிவமூர்த்தியை அவ்வாசனத்தின் மேல் எழுந்தருளச் செய்து பூசித்தலும், கையை முஷ்டியாகப்பிடித்துப் பெருவிரலால் ஈசானமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசிலும் பெருவிரலோடுகூடிய சுட்டுவிரலால் தற்புருடமந்திரமுச்சரித்து முகத்திலும் பெருவிரலோடு கூடிய நடுவிரலால் அகோரமந்திரமுச்சரித்து மார்பிலும் பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலால் வாமதேவமந்திரமுச்சரித்துக் குய்யத்திலும், பெருவிரலோடுகூடிய சிறுவிரலால் சத்தியோசாதமந்திர முச்சரித்துப் பாதத்திலும் நியாசஞ்செய்தல் பஞ்சப்பிரமங்களாகிய அம்மந்திரங்களினலே சிவனுக்குரிய சிரசு முகம் இருதயம் குய்யம் பாதம் என்னும் அவயவங்கள் உண்டானதாகப்பாவித்து அவற்றைப் பூசித்தலும், பெருவிரல் அணிவிரல்களினலே வித்தியாதேக மந்திரமுச்சரித்து இருதயத்தில் நியாசஞ் செய்தல் அங்குள்ள சிவலிங்கமூர்த்தியில் வித்தியாதேகம்வந்து பொருந்தினதாகப் பாவித்துப் பூசித்தலும், வலக்கையின் சுட்டுவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல் மூன்றினுலும் நேத்திர மந்திரமுச்சரித்து நேத்திரங்களில் நியாசஞ் செய்தல் சிவனுக்குரிய நேத்திரங்களை அவ்விடங்களிலமைத்துப் பூசித்தலும், சிவமூலமந்திரத்தினல் இருதயத்தில் நியாசஞ்செய்தல் அங்குள்ள சிவலிங்கமூர்த்தியிலே நிஷ்களமாகிய சிவனை ஆவாகனஞ்செய்து பூசித்தலும், அதன்பின்பு பெருவிரலோடு கூடிய சிறுவிரலினல் இரு

தயமந்திரமுச்சரித்து இருதயத்திலும் பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலினல் சிரமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசிலும் பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலினல் சிகாமந்திரமுச்சரித்துச் சிகையிலும் நியாசஞ்செய்தல் அம்மந்திரங்களினலே சிவனுக்குரிய இருதயம் சிரசு சிகை என்னும் அங்கங்கள் அவ்விடங்களிலுண்டானதாகப் பாவித்துப் பூசித்தலும், சுட்டுவிரல்களினலே கவசமந்திரமுச்சரித்துக் கழுத்தை மூலாடுவளவாகச் சுற்றுதல் அம்மந்திரவடிவான கவசமுண்டானதாகப் பாவித்துப் பூசித்தலும், இடக்கையணிவிரலால் வலவுள்ளங்கையிலும் வலக்கையணிவிரலால் இடவுள்ளங்கையிலும் அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து நியாசஞ்செய்தல் சிவனுடைய அஸ்திரத்தை அதில் அமைத்துப் பூசித்தலுமாகிய பாவனைகளை யுடையனவாம்.

பின்பு தாளத்திரயமும் திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்தல் முறையே அசுரரைத் துரத்தலும் திக்குகளில அக்கினிப் பிரகாசமுண்டாக்கிக் காவல் செய்தலும் மதிலுண்டாக்கலுமாகிய பாவனைகளையுடையனவாம். இவை அச்சிவசொரூபத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவன.

அதன்பின்பு சிவமூலமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசுதொடங்கிப் பாதமளவாக மகாமுத்திரை காட்டுதல் அங்கங்கு நியசிக்கப்பட்ட எல்லா மந்திரங்களையும் ஏகிபாவஞ் செய்தலாம். ஏகிபாவம் - ஒருமைப்படுத்தல்.

இங்ஙனம் மந்திரசகிதமாகச் செய்யும் கிரியாபாவனைகளினது வலிமையினலே தன்னிடத்துச் சிவசொரூபமானது உண்டாகுமென்றுணர்க. கரநியாசமும் இவ்வங்கநியாசமும் சேர்ந்ததே சகளீகரணமாம்.

இதுமேலே சந்தியாசத்தியைத் தியானிக்கவேண்டியிருத்தலின் அதற்குரிமையுடைய சிவசொரூபியாய்த் தன்னையாக்கிக் கொள்ளுதல் காரணமாகச் செய்வதெனக் கொள்ளுதலுமாம்.

சிவசொரூபத்தை யடைந்தாலன்றிச் சிவத்தியான
ஞ் செய்யுமுரிமை யுண்டாகமாட்டாதென்க.

இனி இருதயத்தில் விளங்கும் சிவாசனமாவது பீ
டத்தின் அடியிலே கூர்மாசனத்தின்மேல் ஆதாரசத்தி
யும் அதன்மேல் அனந்தாசனமும் அதன்மேல் அனந்த
னும் அதன்மேல் தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரிய
ம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைசுவரியம்
என்னும் இவற்றாலாய சிங்கரூபமான எட்டுக்கால்களும்
பீடத்தின்மேல் மேகலையின் அடியில் அசுத்தமாயைவ
ரையும் வியாபகமான அதச்சதனமும் அதன்மேற் சுத்த
வித்தையின்கீழ் ஊர்த்துவச் சதனமும் அதன் நடுவிலே
மாணிக்கவர்ணமான கிழங்கும் பவளம்போன்ற அங்குர
மும் நீலவர்ணமான நாளமும் வெள்ளிபோன்ற இலையும்
வித்தியேசுரரெண்மர் வடிவமாய்ப் பொன்போன்று வி
ளங்கும் எட்டு இதழ்களும் அறுபத்துநான்கு கலாவடி
வமாய் விளங்கும கேசரங்களும் ஐம்பத்தோரக்கர வடி
வான ஐம்பத்தொரு பீசங்களுள்ள பொன்போன்ற கர்
ணிகையும் உள்ளதாய், இதழ்களெட்டிலும் வாமாதி சத்
திகளெண்மரையும் கர்ணிகையில் மனோன்மனியையும்
உடையதாய், தளாக்கிரவிருத்தத்தில் சூரியமண்டலமு
ம் அதன் அதிபராகிய பிரமாவும் கேசராக்கிர விருத்தத்
தில் சந்திரமண்டலமும் அதனதிபராகிய விஷ்ணுவும்
கர்ணிகாக்கிரத்தில் அக்கினிமண்டலமும் அதனதிபராகிய
உருத்திரனும் கர்ணிகையின் நடுவில் சத்திமண்டலமும்
அதனதிபராகிய ஈசுரனும் விளங்கப்பெறுவதாய் இங்ங
னம் ஆதாரசத்திமுதற் குடிலாசத்தி பரியந்தம் பாவிக்கப்
படும் மந்திரசிம்மாசனமாம்.

சிவனுக்குரிய மூர்த்தியாவது சிவதத்துவ சொரூப
மாய்த் தேசோமயமாய்த் தண்டாகாரமாய்ப் பரவிந்து
வியாபகமாயுள்ள வடிவமாம்.

சிவமூர்த்திக்குப் பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள் சிரசுமு
தலிய அவயவங்களாயிருக்கும்.

வித்தியாதேகம் சிவதத்துவவரை வியாபகமானதாயும் மின்னலையொத்த பிரகாசமுடையதாயும் விளங்கும்.

நேத்திரம் சர்வஞ்ஞதைக்கு ஏதுவாய் ஐந்துமுகங்களிலும் இருக்கும்.

சிவம் சர்வகர்த்தத்துவமுடையதாயும் நிஷ்களமாயும் விபுவாயும் ஞானானந்தமய சொரூபமுடையதாயும் பிரகாசிக்கும்.

பிராணாயாமம்.

மூக்கின் வலப்புறத்துள்ள பிங்கலைநாடியினால் அகத்திலுள்ள அசுத்தவாயுவைப் புறத்திற் கழித்தலாகிய இரேசகமும், இடப்புறத்துள்ள இடைகலைநாடியினாற் புறத்தேயுள்ள சுத்தவாயுவை வாங்கி உள்ளே நிரப்புதலாகிய பூரகமும் செய்து, பூரித்த அவ்வாயுவைச் சுழுமுனை நாடியிற் செலுத்திக் கும்பகஞ் செய்தல் பிராணாயாமமெனப்படும். பிராண ஆயாமம் — பிராணனைத் தடுத்தல். இயன்றளவு கும்பகஞ் செய்தபின்பு பிங்கலைநாடியினால் இரேசகஞ் செய்தல்வேண்டும்.

இரேசகமுதலியன மாத்திரை என்னுங் கால அளவு கொண்டு செய்யப்படுவனவாம். இரேசகத்துக்கு மாத்திரை பன்னிரண்டு. பூரகத்துக்கு மாத்திரை ஆறு. கும்பகத்துக்கு மாத்திரை அதமம் மத்திமம் உத்தமம் என மூத்திறப்படும். இருபத்துநான்குமாத்திரை அதமம். அதனிருமடங்கு மத்திமம். மும்மடங்கு உத்தமம்.

கும்பகமானது அகர்ப்பமெனவும் சகர்ப்பமெனவும் இருவிதப்படும். மந்திரமுந் தியானமுமின்றிச் செய்வது அகர்ப்பம். மந்திரத்தோடுந் தியானத்தோடுஞ்செய்வது சகர்ப்பம்.

சிவதீக்ஷைபெருத பிராமணர் முதலினோர் பிரணவ த்தினலும், ஆசாரியன் சாதகன் என்னுமிருவரும் பன்னிருகலாப்பிராசாதத்தோடு கூடிய மூலமந்திரத்தினலும் புத்திரகன் சமயி என்னுமிருவரும் சங்கிதாமந்திரங்களி னலும் பிராணயாமஞ் செய்தற்குரியர்.

பிராணயாமஞ் செய்யும்பொழுது விரிந்த மனமுடையனயிருப்பிற் போகமும் ஒடுங்கிய மனமுடையனயிருப்பின் முத்தியுஞ் சித்திக்கும்.

இது மேலே செய்யப்படுவதாகிய சந்தியாசத்தித் தியானத்தில் மனம்விரிந்து புறஞ்செல்லாது ஒடுங்கியிருத்தற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவதாம். பிராணவாயுவைக் கும்பித்து நிறுத்தவே மனமுங்குவிந்து ஒருநிலைப்படுமென்றுணர்க.

பிராசாதம் என்பது சிவஞானகதியாகிய முத்தியைக்கொடுப்பது எனப் பொருள்படும். பிரா - சிவஞானம், சா - கதி. த - கொடுப்பது.

பிராசாதமந்திரமானது ஐந்துகலைமுதற் பதினறுகலைவரையுமுள்ள கலாபேதங்களாற் பலவிதமாயிருக்கும். அவற்றுள் ஒன்பது பன்னிரண்டு பதினறு என்னுங் கலைகளையுடைய மூன்றுவித பிராசாதமும்சிறந்தனவாகும். அவற்றுள்ளும் பன்னிருகலைப் பிராசாதமே மிகச்சிறந்ததாகும்.

பிராசாதமந்திரத்தின் பன்னிருகலையாவது முதலில் கோஷகலையாகிய ஹகாரம், பின்பு மேதாகலையாகிய ஔகாரம், பின்பு இரசகலையாகிய ஊகாரம், பின்பு விஷகலையாகிய மகாரம், அதன்பின்பு விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, சமனகலை, உன்மனகலை என்னுமிவையாம்.

இவற்றுள் சிவபீசமாகிய கோஷகலை மூலாதாரகமலமுதல் நாபிகமலபரியந்தம் வியாபித்திருக்கும். மே

தாகலை இருதயகமல பரியந்தம் வியாபித்திருக்கும். இரசகலை கண்டத்தானபரியந்தம் வியாபித்திருக்கும். விஷகலை கண்டத்தினடியிற் றொடங்கி நாவடியளவும் வியாபித்திருக்கும். விந்துகலை புருவநடுவளவும் வியாபித்திருக்கும். புருவநடுமுதற் பிரமரந்திரமளவும் உள்ள பதினோரங்குல விடத்திலே தனித்தனி யிரண்டேமுக்கா லங்குலவளவில் அர்த்தசந்திரகலை நிரோதிகலை நாதகலை நாதாந்தகலை என்னும் நான்குகலைகளும் வியாபித்திருக்கும். சிவபீசமாகிய நாதமென்னும கோஷகலையானது இக்கலைகளோடுகூடி வேறுபாடுடையதாகி மீண்டும் பிரமரந்திரசமீபத்திலே நாதமாகக் கேட்கப்பட்டதாகி ஆண்டே நாதாந்தத்தன்மையை யடைந்து பிரமரந்திரத்திலொடுங்கும். அதன்மேல் ஓரங்குலவளவுடைய விடத்திலே சத்திகலை வியாபித்திருக்கும். அதன்மேல் மூன்றங்குலவிடத்திலே வியாபினிகலை வியாபித்திருக்கும். அதன்மேல் நாலங்குலவிடத்திலே சமனகலை வியாபித்திருக்கும். மனத்தோடு கூடியதாதலின் இது சமனையெனப்பட்டது. மனத்தொழிலிசழ்ச்சி யுளதாகிய வித்துவேயும் பாசக்கூட்டமுளதாமென்னும் அதன்மேற் பாசநீங்கப் பரபதப்பெறுதியுளதாமென்று முணர்க. இனிப் பிரமரந்திரத்திலிருந்து எட்டங்குல வளவுள்ள விடத்தின் மேலுள்ள நாலங்குலவிடத்திலே உன்மனகலை வியாபித்திருக்கும். மனநீங்கப்பெற்றமையால் இது உன்மனையெனப் பெயர்பெற்றது. இங்கு விளங்குவதாகிய சத்தியே பராசத்தியாம். இச்சாசத்திவடிவமாகிய மனமடங்கவே எல்லாத்தத்துவங்களு மடங்குமாகலின் இப்பராசத்தி எல்லாத்தத்துவங்களேயுங் கடந்துநிற்குமென்றுணர்க. இனி உன்மனாந்தத்திலே பிராசாத மந்திர வாச்சியராகிய பரமசிவன் இக்கலைகளோடு கூடி விளங்குவர். அத்தானமே துவாத சாந்தமெனப்படுவது.

பிராசாதத்தாற் பிராணயாமஞ் செய்யும்பொழுது இக்கலைகளின் மாத்திரை பிரபை காரணேசுரர் தத்துவ

முதலியவற்றையு முணர்ந்து செய்தல் வேண்டும். அவ ற்றின் விவரத்தை ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகுமாகலின்விரி ந்த நூல்கள் வாயிலாக வுணர்ந்துகொள்க.

இனி ஒடுக்கமுறைபற்றிக் சலேசனை ஒடுக்கிச் செல் லும்போது சமனுசலை யொடுங்கவே மனத்தின் வியாபா ரமடங்கும். அஃதடங்கவே பாசநீக்கமுளதாம். இங்ங னம் நிலமுதற் சிவமீருகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை யும் விட்டு நீங்கியவிடத்து இச்சை ஞானம் கிரியை என் னும் சத்திகளுதிக்கும். சாதகன் அச்சத்திகளைத் தியானி த்து அவற்றின் வடிவிலே அந்தர்ப்பவித்த பாவனையாகச் சிந்திக்கக்கடவன். சிவதர்மிணி தீக்ஷிதனும் ஆசாரியனும் அச்சத்திகளோடு பராசத்தியை யடைந்து இச்சாஞான க்கிரியைகளையும் விட்டுப் பராசத்தியினது வடிவிலே அந் தர்ப்பவிக்கக் கடவன். அத்தியானமுறை மேலே சந்தியா த்தியானத்தில் வருதல் காண்க.

இனிப் பிராணுயாம முடிவிலே மூலமந்திரமுச்சரி த்து வலக்கையைச் செவியில் வைத்தல் இரேசகமுதலி டன செய்தவிடத்து உண்டாகிய வாயுவின் அசுத்தமான து அங்குள்ள அக்கினியினுல் ஒழிந்து கை சுத்தியாதற் பொருட்டாம்.

சிவதீர்த்தகரணம்.

இருதயமந்திரமுச்சரித்துப் புருவநடுவாகிய விந்து த்தானத்துள்ள அமிர்தத்தை அங்குசமுத்திரையினுல் எடுத்துச் சலத்தில் வைத்து மூலமந்திரத்தினுல் அபிமந் திரித்து அந்தச் சலத்தைச் 'சிவதீர்த்தமாகப்பாவித்து,' அ தற்குத் திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்து தே னுமுத்திரை கொடுத்தல் சிவதீர்த்த கரணமாம். இது சந் தியாத்தியானத்தின் பின்னர்ச் செய்யப்படுவனவாகிய ம

ந்திராபிஷேகம் மார்ச்சனம் அகமர்ஷணம் தருட்டணமுத லிய கிரியைகளுக்கு உதவுமாறு அந்நீரை அமிர்தமய மாக்கி அதிலே சிவவடிவைப் பதித்து இங்ஙனம் அதனைச்சிவதீர்த்தமாக்குதலாம். சிவதீர்த்தகரணம் - சிவதீர்த்தஞ் செய்தல்.

———o———

சந்தியாத்தியானம்.

———o———

பிராதக்கால முதலிய நான்குகாலங்களிலும் அவ்வக்காலங்களுக்குரிய சந்தியை யெனப்படுஞ் சிவசத்தியை இருதயமுதலிய தானங்களிலே தியானஞ் செய்தல் சந்தியாத்தியானமாம். சந்தியா என்பது செவ்வே தியானிக்கப்படுவது எனப் பொருள்படும். சம் - செவ்வே. தியா - தியானித்தல்.

அக்கினியோடு உஷ்ணம்போலச் சிவத்தோடு அபின்னேயாய்ச் சகலகரும சாக்ஷிணியாயிருக்குஞ் சிவசத்தியே சந்தியையெனப் பெயர்பெறும். அச்சிவசத்தி அபரை பராபரை பரை என முத்திறப்படும். அபரை பிராமி வைஷ்ணவி ரௌத்திரி என மூன்றுவிதப்படும். பிராமி நூறுகோடி யோசனை விசாலங்கொண்ட இரத்தமண்டலத்திலே சகல லோகங்களையுஞ் சிருட்டித்தல் காரணமாகவிருப்பள். வைஷ்ணவி இரண்டுகோடியோசனை விசாலங்கொண்ட சுவேதமண்டலத்திலே சகல லோகங்களையும் இரக்ஷித்தல் காரணமாகவிருப்பள். ரௌத்திரி மூனறு கோடி யோசனை விசாலங்கொண்ட விந்துமண்டலத்திலே சகல லோகங்களையுஞ் சங்கரித்தல் காரணமாகவிருப்பள். இனிப் பராபரை ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்தி என மூவிதப்படும். பரை இரத்தை சுக்கிலை அசிதை கிருஷ்ணை என நான்குவிதப்படும்.

சமயி பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திற் றியானித்தல் வேண்டும்.

புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலும் தியானித்தல் வேண்டும்.

நிருவாணதீக்ஷை பெற்றுச் சாதகாபிஷேகமில்லாதிருக்கும் புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், மத்தியான காலத்திலே வைஷ்ணவியை விந்துவிலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலும் தியானித்தல் வேண்டும்.

சாதகாசாரியன் பிராதக்கால முதலிய மூன்றினும் பராபரையின் பேதமாகிய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திகளை முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரங்களிலே தியானித்தல் வேண்டும்.

சிவதர்மிணி தீக்ஷிதன் பிராதக்காலத்திலே பரையின பேதமாகிய இரத்தையை இருதயத்திலும், மத்தியான காலத்திலே சுக்கிலையை விந்துவிலும், சாயங்காலத்திலே அசிதையைப் பிரமரந்திரத்திலுந் தியானித்தல் வேண்டும்.

ஆசாரியன் பிராதக்காலமுதல் அர்த்தராத்திரி யீறாகிய நான்குகாலங்களிலும் பரையின் பேதமாகிய இரத்தை சுக்கிலை அசிதை கிருஷ்ணை என்னும் நால்வரையும் முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரம் துவாதசாந்தங்களிலே தியானித்தல் வேண்டும்.

இனி இச்சந்தியாசத்திகளுள்ளே பிராமியை அன்னவாகனத்தின் மேலே பதுமாசனம் பொருந்த இருப்பவளாய்ச், செந்நிறத்தளாய், நான்கு முகமும் சடையும் எட்டுக்கண்ணும் நான்கு கையும் வலக்கையிரண்டிலும் சிருக்கும் அக்ஷமாலையும் இடக்கையிரண்டிலும் தண்டுங் கமண்டலமு முடையவளாய்ப், பூணூலுஞ் சிவந்த ஆபரணமும் சிவந்த புடைவையுந் தரித்தவளாய் இளம்பருவமும் சத்துவ குணமுமுடையவளாய்த் தியானித்தல் வேண்டும்.

வைஷ்ணவியைக் கருடவாகனத்தின் மேலே பதுமாசனம்பொருந்த இருப்பவளாய், வெண்ணிறத்தளாய், ஒருமுகமும் நான்குகையும் வலக்கையிரண்டிலும் கதையும் அபயமும் இடக்கையிரண்டிலும் சங்கும் சக்கரமு முடையவளாய்ப், பூணூலும் வநமாலேயும் வெள்ளைப்புடைவையுந் தரித்தவளாய், யௌவனபருவமும் இராசதகுணமு முடையவளாய்த் தியானித்தல் வேண்டும்.

ரௌத்திரியை இடபவாகனத்தின்மேலே பதுமாசனம் பொருந்த இருப்பவளாய், நீலநிறத்தினளாய், ஒருமுகமும் இளம்பிறை தாங்கிய சடையும் மூன்றுகண்ணும் நான்கு கையும் வலக்கையிரண்டிலும் சூலமும் அக்ஷமாலேயும் இடக்கையிரண்டிலும் அபயமும் வேலும் உடையவளாய்ச், சற்றே யௌவனந்திரும்பிய பருவமும் தாமசகுணமுமுடையவளாய்த் தியானித்தல் வேண்டும். இவைமூன்றும் சகுணத்தியானம்.

இனி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திகளை முறையே சூரியப்பிரகாசமும் சந்திரப்பிரகாசமும் அமிர்த சமுத்திரம்போற் பிரகாசிக்கும் நாதசொரூபமுமாகத் தியானித்தல் வேண்டும். இவை நிர்க்குணத்தியானம்.

பரையின் பேதநான்கனுள் இரத்தையை உதயகாலத்து விளங்கும் அநேக பாலசூரியப் பிரகாசம்போலவும், சுக்கிலேயை அநேக பூரணசந்திரப் பிரகாசம்போலவும், அசிதையை அமிர்த சமுத்திரம்போற் பிரகாசிக்கும் நாதசொரூபமாகவும், கிருஷ்ணையைச் சாற்காலத்து விளங்கும் நிர்மல சலம்போற் பிரகாசிப்பதாகவும் அத்தியந்த நிஷ்களமானதாகவும் அறிவையே காரணமாகக்கொண்டு தியானித்தல் வேண்டும். இவை ஞானவழிபாடு.

இங்ஙனம் அவ்வவர் அதிகாரத்துக்கியைய அவ்வக் காலங்களுக்கேற்ற சந்தியை யெனப்படும் சிவசத்திக ளைத் தியானித்தபின்னர் அச்சத்திகளினுடைய வர்ண வொளி மண்டலத்தினுள்ளே தமது ஆன்மாவும் சரீர மும் பொருந்தி அந்தர்ப்பவித்தனவாகச் சிந்தித்தல்வே ண்டும்.

இது கன்மம் தவம் செபம் தியானம் ஞானம் எ ன்னும் சிவதருமமைந்தனுள் நான்காவதாய் ஞானசமா திகைவருதற்கு ஏதுவாவதாய்ச் சமயிமுதல் ஆசாரியரீ ருயுள்ளோர் தத்தம் பரிபக்குவத்துக்கேற்பப் பெறும் அபர பர முத்திநிலைகளை யுதவ வல்லதாய் விளங்குவதா கிய தியானமாம். இத்தியானத்தை நாடோறும் நியம மாகச்செய்துவரின் ஞானசமாதியும் முத்தியும் எளிதி லே சித்திக்குமென்றுணர்க.

சிவனது அருட்சத்தி வியாபகத்துள் அத்துவிதமா கக் கலத்தலே சைவசித்தாந்த முத்தியாகலின், இது அ ச்சத்திபேதங்களைத் தியானித்து அதன் ஒளிப்பிழம்பி னுள் அந்தர்ப்பவிக்கும் நிலையாக அமைந்துள்ளதென்க.

---o---

மந்திராபிஷேகம்.

---o---

கையிலே சலத்தை வைத்துக் கும்பமுத்திரையா ற் பிடித்துக் கொண்டு ஈசானமுதலிய பதினொருமந் திரங்களால் அபிமந்திரித்து மூலமந்திரத்தினால் சிரசி லே தெளித்தல் மந்திராபிஷேகமாம். இது தான்பெற்ற அருட்பேற்றுநிலை உறுதிப்படுமாறு சிவதீர்த்த வடிவி னதாகிய அமுதகும்பத்தினால் அபிஷேகஞ் செய்து கொள்ளுதலாம்.

---o---

மார்ச்சனம்.

—o—

சலத்தை வலக்கையால் மூடி நமோந்த ஈசானாதி பதினொருமந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து வலக்கையால் எடுத்து இடக்கையில் விட்டு வைத்துக்கொண்டு அவ்விடக்கையினின்றும் கீழே யொழுகுகின்ற சலத்தை வலக்கையினாலே வௌஷடந்த ஈசானாதி பதினொருமந்திரங்களால் சிரசிலே தெளித்தல் மார்ச்சனமாம். மார்ச்சனம் - சுத்திசெய்தல்.

இது இத்தூலசரீர சம்பந்தமாய்வந்த தீவினைகளை ஒழித்தல் காரணமாகச் செய்வது. தூலசரீரமென்பது பஞ்சபூத பரிணாமமாய்வந்த இவ்வுருவுடம்பு.

—o—

அகமர்ஷணம்.

—o—

முன் இடக்கையில் வைத்திருந்த சலத்தில் எஞ்சிய பாகத்தை வலக்கையிலே விட்டு மூக்குக்குச் சமீபத்திலே பிடித்துக்கொண்டு, அது வெண்மைநிறமுள்ள சுத்தமான தர்மரூபமாய் இடமூக்குவழியா யுட்புகுந்து அகத்துள்ள பாவத்தை யழித்ததாகவும், அந்தப்பாவம் மைக்குழம்புபோல வலமூக்கினாலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும் பாவித்து, வலக்காற் பெருவிரலிற் சுவாலிக்கும் அக்கினி வர்ணமான வச்சிரசிலையிலே உம்படந்த அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்துப் புருவநெரிப்புடனே விட்டு, அந்தப்பாவம் அதில்விழுந்து பொடிபட்டொழிந்ததாகப் பாவித்தல் அகமர்ஷணமாம். அகமர்ஷணம் - அகத்துள்ளபாவத்தை அழித்தல்.

இது சூக்குமசரீர சம்பந்தமாய்வந்த தீவினைகளை ஒழித்தல் காரணமாகச் செய்வது.